

ÚRSKURÐARNEFND UM VIÐSKIPTI VIÐ FJÁRMÁLAFYRIRTÆKI

Fjármálaeftirlitið · Suðurlandsbraut 32 · 108 Reykjavík · Sími: 525 2700 · Fax: 525 2727

Ár 2004, föstudaginn 9. janúar, er fundur haldinn í Úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki.

Mætt eru: Guðjón Ólafur Jónsson, formaður, Geir Arnar Marelsson, Grétar Grétarsson, Ólöf Embla Einarsdóttir og Sölvi Sölvason.

Fyrir er tekið **mál nr. 28/2003**:

M
gegn
fjármálafyrirtækinu F

og kveðinn upp svohljóðandi

ú r s k u r ð u r:

I.

Málsmeðferð.

Málsaðilar eru M, hér eftir nefndur sóknaraðili, annars vegar, og fjármálafyrirtækið F, hins vegar, hér eftir nefndur varnaraðili.

Málið barst úrskurðarnefnd 21. nóvember 2003 með kvörtun sóknaraðila, dagsettri sama dag. Með bréfi nefndarinnar, dagsettu 24. nóvember 2003, var kvörtunin send varnaraðila og honum gefinn kostur á að tjá sig um hana og skýra sjónarmið sín. Svör varnaraðila bárust með bréfi lögmanns varnaraðila, dagsettu 18. desember 2003. Bréfið var sent sóknaraðila með bréfi nefndarinnar, dagsettu 19. desember 2003, og honum gefinn kostur á að koma á framfæri athugasemdum sínum. Athugasemdir bárust ekki.

Málið var tekið fyrir á fundum nefndarinnar 22. desember 2003 og 9. janúar 2004.

II.

Málsatvik.

Hinn 19. október 1999 gaf sóknaraðili út skuldabréf til varnaraðila að fjárhæð kr. 2.000.000. Var skuldin tryggð með veði í eign sóknaraðila að A og með sjálfskuldarábyrgð dóttur hans, B og C. Vanskil urðu á greiðslu skuldarinnar og var eignin slegin varnaraðila við framhald uppboðs þann 4. desember 2003.

Hinn 26. mars 2003 þingfesti varnaraðili fyrir héraðsdómi D mál á hendur sóknaraðila, eiginkonu hans, E, og dóttur þeirra, F, vegna yfirdráttarskuldar á tékkareikningi sóknaraðila, en E og F höfðu hinn 4. janúar 2000 gengið í sjálfskuldarábyrgð fyrir greiðslu skuldarinnar. Stefnan er sögð hafa verið árituð um aðfararhæfi en stefnufjárhæðin var kr. 500.000.

Hinn 14. maí 2003 þingfesti varnaraðili annað mál á hendur eiginkonu sóknaraðila og F, dóttur hans, og krafðist greiðslu yfirdráttarskuldar á tékkareikningi hinnar fyrrnefndu að fjárhæð kr. 1.500.000, en skuldin var tryggð með sjálfskuldarábyrgð F. Stefna þessi er sömuleiðis sögð hafa verið árituð um aðfararhæfi.

Hinn 26. nóvember 2003 þingfesti varnaraðili víxilmál á hendur sóknaraðila, E eiginkonu hans, og nefndri F. Var krafan byggð á vixli að fjárhæð kr. 460.000, útgefnum

og ábektum af þeirri síðastnefndu, samþykktum af E og ábektum af sóknaraðila. Stefna málsins var árituð um aðfararhæfi 27. nóvember 2003.

Síðastgreindan dag þingfesti varnaraðili annað víxilmál á hendur sóknaraðila og F, dóttur hans. Var það til innheimtu víxilskuldar að fjárhæð kr. 435.000, en víxillinn hafði verið útgefinn og framseldur af F og samþykktur af sóknaraðila. Stefna þessi var sömuleiðis árituð um aðfararhæfi 27. nóvember 2003.

Með bréfi, dagsettu 10. ágúst 2002, óskaði nafngreindur lögmaður eftir fundi með varnaraðila til að ræða skuldastöðu þeirra við varnaraðila. Með bréfi þáverandi lögmanns varnaraðila, dagsettu 3. september 2002, var vakin athygli á því að hinn 11. júlí 2002 hefði verið þinglýst á fasteign sóknaraðila handhafaskuldabréfi að fjárhæð kr. 3.000.000. Hefði það verið um svipað leyti og fyrst urðu vanskil á skuldum sóknaraðila og eiginkonu hans við varnaraðila. Kvaðst varnaraðili engar viðræður munu eiga við þau um lækkun skulda nema sýnt yrði fram á að veðsetning þessi hefði verið gerð til að tryggja raunverulega skuld og að gerð yrði grein fyrir ráðstöfun fjármunanna.

Sóknaraðili og eiginkona hans beiddust þess með bréfi, dagsettu 6. maí 2003, að skuldir þeirra við varnaraðila yrðu lækkaðar. Varnaraðili kveður því erindi hafa verið hafnað á stjórnarfundum 14. maí 2003 og hafi sóknaraðila verið tilkynnt um það símleiðis 26. sama mánaðar.

Málinu var skotið til úrskurðarnefndarinnar með kvörtun sóknaraðila, dagsettri 21. nóvember 2003.

III.

Umkvörtunarefni.

Sóknaraðili gerir þær kröfur að skuldir hans og eiginkonu hans, svo og ábyrgðarskuldir tveggja dætra þeirra hjóna, við varnaraðila verði felldar niður eða lækkaðar svo þau ráði við þær. Til vara krefst sóknaraðili þess að dætur hans verði leystar undan ábyrgðum. Þá er þess krafist að úrskurðarnefndin beiti sér fyrir því að varnaraðili svari bréfum lögmanns hans þar sem beiðst er upplýsinga um skuldamál sóknaraðila.

Sóknaraðili kveður varnaraðila hafa með óeðlilegum hætti fengið dætur sóknaraðila til að gangast í ábyrgð fyrir skuldum hans og eiginkonu hans við varnaraðila, en þær hafi þá nýlega verið orðnar fjárráða. Hafi á þessum tíma verið ljóst að skuldir þeirra hjóna væru þeim ofviða. Telur sóknaraðili að varnaraðili hafi með þessum hætti neytt sig og eiginkonu sína til að blanda dætrum þeirra inn í skuldamál þeirra með ófyrirsjáanlegum afleiðingum.

IV.

Athugasemdir varnaraðila.

Varnaraðili vísar því á bug að hann hafi beitt einhverjum óeðlilegum þrýstingi þegar sóknaraðili og eiginkona hans urðu sér út um ábyrgðarmenn. Hafi eingöngu verið minnst á það af hálfu varnaraðila að þörf væri ábyrgðarmanna. Hafi þau hjón stungið upp á dætrum sínum sem hafi samþykkt það gagnvart varnaraðila. Bendir varnaraðili á að ábyrgðarmenn hafi aldrei kvartað yfir ábyrgðarskuldburði sinni á nokkurn hátt.

Varnaraðili bendir á að til séu dómur fyrir öllum skuldum sóknaraðila og eiginkonu hans nema einni en vegna hennar hafi þó verið höfðað mál fyrir Héraðsdómi D. Þá hafi verið óþarft að höfða mál vegna veðskuldabréfsins með veði í fasteign

sóknaraðila. Hafi sóknaraðila og eiginkonu hans verið í lófa lagið að gera athugasemdir við meðferð dómstóla.

Varnaraðili kveður öllum erindum sóknaraðila hafa verið svarað.

V.

Niðurstaða.

Samkvæmt d-lið 6. gr. samþykktu fyrir úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki, dagsettra 8. júní 2000, fjallar nefndin ekki um ágreiningsmál sem eru til meðferðar almennra dómstóla eða gerðardóms.

Eins og fyrr er rakið hefur varnaraðili höfðað þrjú mál á hendur sóknaraðila vegna skulda hans. Í öllum málunum var F, dóttur hans, einnig stefnt og í tveimur þeirra eiginkonu hans að auki. Þá hefur varnaraðili ennfremur rekið eitt mál til viðbótar fyrir dómi á hendur eiginkonu hans og dóttur. Gögn málsins bera með óyggjandi hætti að tveimur málanna á hendur sóknaraðila hafi lokið með áritun dómara um aðfararhæfi dómkrafna og upphæð málskostnaðar, sbr. 1. mgr. 113. gr. laga um meðferð einkamála nr. 91, 1991. Hefur sú áritun sama gildi og dómur, sbr. 2. mgr. 113. gr. Af þeim gögnum sem úrskurðarnefndin hefur undir höndum verður ekki glögglega ráðið hvort meðferð annarra mála fyrir dómi sé lokið.

Úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki tekur ekki til meðferðar mál sem eru eða hafa verið til meðferðar almennra dómstóla. Með vísan til framanritaðs og fyrrgreindra ákvæða í samþykktum fyrir úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki verður þegar af þessari ástæðu ekki hjá því komist að vísa málinu frá úrskurðarnefndinni.

Ú r s k u r ð a r o r ð:

Máli sóknaraðila, M, á hendur varnaraðila, fjármálafyrirtækinu F, er vísað frá úrskurðarnefndinni.

Reykjavík, 9. janúar 2004.

Guðjón Ólafur Jónsson

Geir Arnar Marelsson

Grétar Grétarsson

Ólöf Embla Einarsdóttir

Sölvi Sölvason